

Съвременен превод

Language: български (Bulgarian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Bulgarian Easy-to-Read Version © 2000 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

f81bdf6b-f64b-5c00-a70f-cb43437b4e56

ISBN: 978-1-5313-1300-5

Откровение

Йоан говори за тази книга

1 Това е откровението от Исус Христос. Бог му го даде, за да покаже на своите слуги онова, което скоро трябва да се случи. Христос го изяви на своя слуга Йоан, като изпрати ангела си при него. ² Йоан свидетелства за всичко, което видя. Това е посланието от Бога. Това е истината, която Исус Христос разкри. ³ Благоден е този, който чете на глас, и тези, които слушат това пророческо послание и спазват написаното там, защото времето приближава.

Посланията на Исус до църквите

⁴ От Йоан до седемте църкви в Азия:

Благодат и мир на вас от Онзи, който е, който беше и който идва, от седемте духа пред неговия престол ⁵ и от Исус Христос, верния свидетел, първия възкресен от мъртвите и владетел на земните царе.

Христос ни обича и с кръвта си ни освободи от греховете ни, ⁶ обедини ни в царство и ни направи свещеници, които да служат на Бога, неговия Баща. На него да бъде славата и силата завинаги! Амин.

⁷ Ето! Той идва с облаците и ще го видят всички, включително и онези, които го пронизаха.* И всички народи на земята ще скърбят заради него. Да, така ще стане! Амин.

⁸ „Аз съм Алфата и Омегата[†] — казва Господ Бог, — Този, който е, който беше и който идва, Всемогщият.“

⁹ Аз, Йоан, вашият брат, заедно с вас споделям страданието, царството и търпението, които са в Исус. Бях заточен на остров Патмос,[‡] понеже проповядвах Божието послание и истината, която Исус разкри. ¹⁰ В Господния ден Духът ме завладя и чух зад себе си силен, звучащ като тръба глас, ¹¹ който каза: „Запиши това, което виждаш, в книгата и я изпрати до седемте църкви: до Ефес, Смирна, Пергам, Тиатир, Сарди, Филадельфия и Лаодикия.“

¹² Обърнах се, за да видя кой ми говори. Тогава видях седем златни свещника ¹³ и сред свещниците един, който „приличаше на Човешки Син“.[†] Той беше облечен в дълга до земята роба и златен пояс опасваше гърдите му. ¹⁴ Главата и косата му бяха бели като вълна — вълна, бяла като сняг, а очите му пламтяха като огън. ¹⁵ Стъпалата му бяха като нажежен в пещ излъскан бронз, гласът му — като тътена на водопад. ¹⁶ В дясната си ръка държеше седем звезди, а от устата му излизаше меч, остър и от двете страни. Лицето му сияеше, както блести слънцето, когато е най-ярко.

¹⁷ Щом го видях, аз паднах като мъртъв в краката му. Той сложи дясната си ръка върху мен и каза: „Не се страхувай! Аз съм Първият и Последният,¹⁸ Този, който живее. Бях мъртъв, но погледни — сега

*1:7 *онези, които го пронизаха* Вж. Йн. 19:34.

†1:8 *Алфа и Омега* Първата и последната буква от гръцката азбука.

‡1:9 *Патмос* Малък остров в Егейско море, близо до бреговете на Мала Азия (днешна Турция).

†1:13 *приличаше на Човешки Син* Вж. Дан. 7:13-14. Исус често нарича себе си с името „Човешки Син“.

съм жив за вечни векове и държа ключовете на смъртта и ада. ¹⁹ Затова запиши това, което видя, което става и което ще се случи по-късно. ²⁰ Ето скритият смисъл на седемте звезди, които видя в дясната ми ръка, и на седемте златни свещника: седемте звезди са ангелите на седемте църкви, а седемте свещника са тези седем църкви.“

Писмото на Исус до църквата в Ефес

2 „До ангела на църквата в Ефес напиши:

«Ето думите на Този, който държи седемте звезди в дясната си ръка и върви между седемте златни свещника:

²Зная делата ти, усърдния ти труд, твоето постоянство. Зная, че не търпиш злите хора. Ти изпита онези, които твърдят, че са апостоли, но не са, и откри, че са лъжци. ³Прояви постоянство и понесе трудности заради името ми, без да се умориш.

⁴Но едно имам против теб: ти изостави любовта, която имаше в началото. ⁵Затова, спомни си къде беше преди да паднеш, покай се и прави това, което вършеше в началото. В противен случай ще дойда при теб и ще отнема свещника ти от мястото му. ⁶В твоя полза обаче е това, че мразиш делата на николаитите.* Аз също ги мразя.

⁷Който може да чува, да слуша това, което Духът казва на църквите. На този, който победи, ще позволя да яде от дървото на живота, което е в Божията градина.»“

Писмото на Исус до църквата в Смирна

⁸ „До ангела на църквата в Смирна напиши:

«Ето думите на Първия и Последния, който умря и отново оживя:

⁹Зная за твоето страдание и бедност (макар че в действителност ти си богат). Зная и за клеветите на онези, които казват, че са юдеи, а не са. Те са синагога на Сатана. ¹⁰Изобщо не се плаши от страданията, които те очакват. Казвам ти, че дяволът ще хвърли някои от вас в затвора, за да ви изпита, и ще страдате десет дни. Но бъди верен до смърт и ще ти дам венеца на живота.

¹¹Който може да чува, да слуша това, което Духът казва на църквите. Който победи, няма да пострада от втората смърт.»“

Писмото на Исус до църквата в Пергам

¹² „До ангела на църквата в Пергам напиши:

«Ето думите на Този, който има меч, остър и от двете страни:

¹³Зная, че живееш там, където е престолът на Сатана, но въпреки това оставаш верен на името ми и не се отрече от вярата си в мен дори по времето на Антипа, моя верен свидетел, убит в града ви, където живее Сатана.

¹⁴Въпреки това обаче, имам някои неща против теб. Сред теб има някои последователи на учението на Валаам, който

*2:6 *николаити* Религиозна група от провинция Мала Азия, която следва лъжливи вярвания и идеи. Спомената още в 2:15.

подучи Валак да вкара в грях народа на Израел, като яде храна, принесена в жертва на идоли, и върши сексуални грехове.*¹⁵ Така е и с теб: има някои, които следват николаитското учение.¹⁶ Затова, покаяй се! В противен случай скоро ще дойда при теб и ще се боря срещу тези хора с излизащия от устата ми меч.

¹⁷ Който може да чува, да слуша това, което Духът казва на църквите.

На този, който победи, ще дам от скритата манна.[†] Ще му дам и бял камък с написано на него ново име, което ще знае само този, който го получи.»[“]

Писмото на Исус до църквата в Тиатир

¹⁸ „До ангела на църквата в Тиатир напиши:

«Това са думите на Божия Син, чиито очи пламтят като огън, а стъпалата му блестят като излъскан бронз:

¹⁹ Зная делата ти, любовта и вярата ти. Зная как служиш и познавам постоянството ти. Зная, че сега делата ти са повече, отколкото в началото.

²⁰ Но ето какво имам против теб — позволяваш на онази жена Йезавел да прави каквото

си иска. Тя нарича себе си пророчица,[‡] с учението си подмамва моите слуги да вършат сексуални грехове[¶] и да ядат храна, принесена в жертва на идоли.²¹ Дадох ѝ време да се покае, но тя отказва да го направи и да се отвърне от сексуалните си грехове.²² Затова ще я тръшна на легло, а онези, които прелюбодействат с нея, ще страдат много, ако не се променят и отвърнат от делата си с нея.²³ Ще унищожа децата ѝ с чума и всички църкви ще знаят, че аз съм Този, който познава мислите и чувствата на хората. На всеки от вас ще въздам според делата му.

²⁴ А на останалите в Тиатир — вие, които не следвате това учение и не сте навлезли в това, което наричат сатанински дълбини — казвам: с друго време няма да ви товаря;²⁵ само се дръжте здраво за онова, което имате, докато дойда.

²⁶ На този, който победи и до края продължава да изпълнява каквото заповядвам, ще дам власт над народите.²⁷ Той ще властва над тях с железен жезъл и ще ги натроши на парчета като глинени съдове.[§] ²⁸ Това е същата власт, която получих от своя Баща.

*2:14 *сексуални грехове* Пророците в Стария Завет често наричат идолопоклонството на Израел „проституция“ (в духовен смисъл). Вж. Ер. 3:6-10; 5:7 и Ез. 16:1-43.

†2:17 *манна* Небесна храна, изпратена от Бога на израелтяните по време на скитането им из пустинята. Вж. Изх. 16:4-36 и Евр. 9:4.

‡2:20 *пророчица* Йезавел е лъжепророчица. Тя твърди, че говори от името на Бога, но всъщност не изявява Божията истина.

¶2:20 *сексуални грехове* Пророците в Стария Завет често наричат идолопоклонството на Израел „проституция“ (в духовен смисъл). Вж. Ер. 3:6-10; 5:7 и Ез. 16:1-43.

§2:27 Стиховете са почти идентични с Пс. 2:8-9.

На такъв човек ще дам също и Зорницата.

²⁹Който може да чува, да слуша това, което Духът казва на църквите.»“

Писмото на Исус до църквата в Сарди

3 „До ангела на църквата в Сарди напиши:

«Ето думите на Този, който държи седемте Божии духа и седемте звезди:

Зная делата ти. За теб говорят, че си жив, но в действителност си мъртъв. ²Събуди се и укрепи онези от теб, които все още са живи, тъй като има опасност да умрат, защото не сметнах делата ти за достатъчно добри за моя Бог. ³Така че помни какво си получил и чул. Изпълнявай го и се покаяй! Събуди се, защото ще дойда неочаквано, като крадец, без да знаеш кога ще те изненадам. ⁴Но имаш няколко души в Сарди, които не опетниха дрехите си. Те ще вървят с мен, облечени в бяло, защото са достойни. ⁵Който победи, ще бъде облечен като тях в бели дрехи. Няма да изтрия името му от книгата на живота, а ще го призная пред моя Баща и ангелите му.

⁶Който може да чува, да слуша това, което Духът казва на църквите.»“

Писмото на Исус до църквата във Филадельфия

⁷ „До ангела на църквата във Филадельфия напиши:

«Ето думите на Святия и Истинния — Този, който притежава ключа на

Давид. Каквото той отвори, никой не може да затвори, и каквото той затвори, никой не може да отвори*:

⁸Зная делата ти. Виж! Поставил съм пред теб отворена врата, която никой не може да затвори. Зная, че си слаб, но опази учението ми и не се отрече от името ми. ⁹Чуй! Ще накарам да дойдат и да паднат в краката ти онези, които принадлежат на синагогата на Сатана. Те казват, че са юдеи, но не са — те са лъжци. Ще разберат, че съм обикнал теб. ¹⁰Ти изпълни заповедта ми търпеливо да понасяш и затова аз на свой ред ще те пазя в часа на изпитание, който ще дойде за целия свят, за да изпита живеещите на земята.

¹¹Ще дойда скоро. Дръж се здраво за онова, което имаш, така че никой да не може да ти отнеме венета. ¹²Който победи, ще го направя стълб в храма на моя Бог и той ще остане там завинаги. Върху него ще напиша името на моя Бог и името на града на моя Бог — новия Ерусалим, който ще слезе от небето от моя Бог — и новото си име ще напиша.

¹³Който може да чува, да слуша това, което Духът казва на църквите.»“

Писмото на Исус до църквата в Лаодикия

¹⁴ „До ангела на църквата в Лаодикия напиши:

«Ето думите на Този, който се нарича «Амин», верния и истински свидетел, владетел над всички Божии създания:

*3:7 Вж. Ис. 22:22.

¹⁵Зная делата ти. Зная, че не си нито студен, нито горещ. Как бих искал да бъдеш или студен, или горещ! ¹⁶И понеже си хладък — нито студен, нито горещ — ще те изплюя от устата си. ¹⁷Ти казваш: „Богат съм. Забогатях и от нищо нямам нужда“, а не осъзнаваш, че си окаян, жалък, беден, сляп и гол. ¹⁸Съветвам те да си купиш от мен злато, пречистено в огън, за да станеш истински богат. Купи си и бели дрехи, с които да прикриеш срамната си голота, а също и мехлем да намажеш очите си, за да прогледнеш!

¹⁹Изобличавам и възпитавам онези, които обичам, затова положи всяко усилие и се покай! ²⁰Виж! Стоя пред вратата и хлопам. Ако някой чуе гласа ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще ям с него, и той ще яде с мен.

²¹На този, който победи, ще позволя да седне с мен на моя престол, както и аз седнах с моя Баща на неговия престол, когато победих.

²²Който може да чува, да слуша това, което Духът казва на църквите.»“

Йоан вижда небето

4 След това погледнах и там пред мен в небето беше отворена врата. Чух гласа, който ми бе говорил преди. Той звучеше като тръба и ми каза: „Качи се тук и ще ти покажа какво трябва да се случи след това.“ ²В същия миг Духът ме завладя. Пред мен в небето имаше престол, на който седеше някой. ³Лицето на Този, който седеше на

него, сияеше като яспис и сард. Дъга с цвят на изумруд заобикаляше престола. ⁴Около него имаше други двадесет и четири престола и на престолите седяха двадесет и четири старейшини, облечени в бяло и носещи на главите си златни венци. ⁵От престола идваха светкавици, тътени и гръмотевици, а пред него горяха седем факли. Те са седемте Божии Духа. ⁶Пред престола имаше нещо като стъклено море, прозрачно като кристал.

Пред престола и от всичките му страни стояха четири живи същества.* Те имаха очи навсякъде — и отпред, и отзад. ⁷Първото живо същество приличаше на лъв, второто — на вол, третото имаше човешко лице, а четвъртото приличаше на летящ орел. ⁸Всяко от тези четири живи същества имаше по шест крила и очи, които ги покриваха навсякъде — и отвън, и отвътре. Ден и нощ тези същества повтаряха безспир:

„Свят, свят, свят е Господ,
Всемогъщият Бог,
който беше, който е и който идва!“

⁹Всеки път, когато тези живи същества отдават слава, чест и благодарност на Седналия на престола и Живеещия за вечни векове, ¹⁰двадесет и четиримата старейшини падат пред Седналия на престола и се покланят на Живеещия за вечни векове. Те хвърлят венците си пред престола и казват:

¹¹„Господи, Боже наш!

Ти си достоен да получиш слава и чест, и власт,

защото ти сътвори всичко.

Всичко съществува и е сътворено,

защото такава бе волята ти.“

* 4:6 четири живи същества Вж. Ез. 1:1-14.

5 Тогава в дясната ръка на Този, който седеше на престола, видях свитък, изписан от двете страни и запечатан със седем печата. ²И видях един могъщ ангел, който силно извика: „Кой е достоен да разчупи печатите и да разгърне свитъка?“ ³Но никой в небето, нито на земята или под земята не можеше да разгърне свитъка, нито да надникне в него. ⁴И аз горчиво заплаках, защото не се намери никой, достоен да разгърне този свитък или да погледне в него. ⁵Тогава един от старейшините ми каза: „Не плачи! Виж! Лъвът от племето на Юда, потомъкът на Давид, победи и може да разгърне свитъка и да счупи седемте му печата.“

⁶Тогава видях едно Агне да стои точно по средата пред престола. То бе заобиколено от четирите живи същества и старейшините и приличаше на заклано. Агнето имаше седем рога и седем очи, които са седемте Божии духа, пращани по цялата земя. ⁷То се приближи и взе свитъка от дясната ръка на Седналия на престола. ⁸И когато взе свитъка, четирите живи същества и двадесет и четиримата старейшини паднаха пред Агнето. Всеки от тях държеше арфа и златни купи, пълни с тамян, които са молитвите на Божиите хора. ⁹Те пееха нова песен:

„Ти си достоен да вземеш свитъка и разчупиш печатите му, защото бе пожертван и с кръвта си купи за Бога хора от всяко племе и език, раса и народ.

¹⁰Направи ги царство и свещеници за нашия Бог и те ще царуват на земята.“

¹¹След това погледнах и чух гласовете на много ангели, които бяха заобиколили престола, живите

същества и старейшините. Техният брой бе хиляди пъти по хиляда и десетки хиляди пъти по десет хиляди ¹²и те казаха със силен глас:

„Агнето, принесено в жертва, е достойно

да получи власт, богатство, мъдрост, сила, чест, слава и благословение!“

¹³Тогава чух как всяко създание в небето и на земята, под земята и в морето — да, всяко същество в цялата вселена — каза:

„На Седналия на престола, и на Агнето

да бъде благословение, чест, слава и власт за вечни векове!“

¹⁴„Амин!“ — отговаряха четирите живи същества, а старейшините падаха и се покланяха.

Агнето разчупва печатите

6 Гледах как Агнето разчупва първия от седемте печата и тогава чух едно от четирите живи същества да казва с подобен на гръмотевица глас: „Ела!“ ²Погледнах и видях пред себе си бял кон. Ездачът му държеше лък и му беше даден венец. Той дойде като победител, за да победи.

³Когато Агнето разчупи втория печат, чух как второто живо същество каза: „Ела!“ ⁴Тогава излезе друг, червен кон. На неговия ездач беше дадена власт да отнеме мира от земята и да накара хората да се избиват помежду си. Даден му бе и голям меч.

⁵Когато Агнето разчупи третия печат, чух третото живо същество да казва: „Ела!“ Погледнах и видях пред себе си черен кон. Ездачът му държеше в ръката си везни. ⁶Тогава чух нещо като глас, който идваше от мястото, където бяха четирите живи същества. Гласът каза: „Един хиникс жито за един динарий и три

хиникса ечемик за един динарий, но не повреждай зехтина и виното!“

⁷ Когато Агнето разчупи четвъртия печат, чух гласа на четвъртото живо същество да казва: „Ела!“ ⁸ Погледнах и видях пред себе си блед кон. Името на ездача му беше „Смърт“^{*} и зад него следваше адът. На тях бе дадена власт над една четвърт от земята, власт да убиват, като използват войни, глад, напасти и дивите земни зверове.

⁹ А когато разчупи петия печат, видях под олгара душите на онези, убити заради това, че са били верни на Божието послание и на истината, за която са се държали. ¹⁰ „Докога, святи и истинни Господарю? — викаха силно те. — Колко още ще чакаш, за да осъдиш хората на земята и ги накажеш за смъртта ни?“ ¹¹ На всеки от тях бе дадена бяла роба и им казаха да почакаат още малко, докато някои от братята и сестрите им, с които служат заедно, загинат като тях; така броят им ще стане пълен.

¹² После гледах, когато той разчупи шестия печат. Настъпи силно земетресение. Слънцето потъмня като власеница,[†] цялата луна стана кървавочервена. ¹³ Звездите от небето се изсипаха върху земята като неузрели смокини, обрулени от дървото при силен вятър. ¹⁴ Небето се разцепи и се нави като свитък, а всяка планина и остров се премести от мястото си.

¹⁵ Тогава царете на земята и високопоставените, пълководците, богатите и властните, всеки роб и всеки свободен човек се изпокриха

в пещери и сред планински скали ¹⁶ и казаха на планините и скалите: „Срутете се върху нас и ни скрийте от очите на Седналия на престола и от гнева на Агнето! ¹⁷ Дойде великият ден на гнева им! Кой може да го понесе?“

Сто четиридесет и четири хиляди на Израел

7 След това видях четири ангела, които стояха в четирите краища на земята и държаха четирите земни ветрове, за да не духа вятър нито върху земята или морето, нито в дърветата. ² После видях друг ангел, който идваше от изток и носеше печата на живия Бог. Той извика високо на четирите ангела, които имаха власт да навредят на земята и морето: ³ „Не причинявайте вреда на земята или на морето, нито на дърветата, докато не сложим печат на челата на слугите на нашия Бог.“ ⁴ Тогава чух колко души бяха белязани с печата — сто четиридесет и четири хиляди. И сред тях имаше хора от всяко племе на народа на Израел[‡]:

⁵ Белязани с печата бяха дванадесет хиляди от племето на Юда дванадесет хиляди от племето на Рувим, дванадесет хиляди от племето на Гад, ⁶ дванадесет хиляди от племето на Асир, дванадесет хиляди от племето на Нефталим, дванадесет хиляди от племето на Манасий,

* **6:8 Смърт** Гръцката дума за „смърт“ може също да означава „напаст, чума“. Така е използвана във втората част на стиха.

† **6:12 власеница** Груба дреха, носена при оплакване на починал.

‡ **7:4 Израел** Първоначално така се нарича еврейският народ, но името „Израел“ също се използва, за да обозначи целия Божий народ — всички хора, които са святи и принадлежат на Бога.

⁷ дванадесет хиляди от племето на Симеон,
дванадесет хиляди от племето на Левий,
дванадесет хиляди от племето на Исахар,

⁸ дванадесет хиляди от племето на Завулон,
дванадесет хиляди от племето на Йосиф
и дванадесет хиляди от племето на Вениамин.

Огромното множество

⁹ Тогава погледнах и видях пред себе си огромна тълпа, неизброимо много хора — от всяко племе и раса, от всеки народ и език. Те стояха пред престола и пред Агнето, облечени в бели роби и с палмови клонки в ръцете си, ¹⁰ и викаха: „Победата принадлежи на нашия Бог, който е седнал на престола, и на Агнето!“

¹¹ Около престола, старейшините и четирите живи същества стояха всички ангели и те паднаха по очи пред престола и се поклониха на Бога, ¹² като казаха: „Амин! Благословение, слава, мъдрост, благодарност, чест, власт и сила да бъде на нашия Бог за вечни векове. Амин!“

¹³ Тогава един от старейшините ме попита: „Кои са тези хора, облечени в бели роби? Откъде дойдоха?“

¹⁴ „Ти знаеш, господине“ — отговорих му аз.

А той ми каза: „Това са хората, преминали голямото страдание. Те изпраха робите си в кръвта на Агнето и ги направиха чисти и бели. ¹⁵ Затова сега са пред Божия престол и ден и нощ му се покланят в неговия храм, а Седналият на престола ще ги закриля. ¹⁶ Те никога вече няма да са гладни, нито пък жадни; нито слънце

ще ги гори, нито жега. ¹⁷ Агнето по средата пред престола ще бъде техният пастир и ще ги заведе при извори с животворна вода, а Бог ще изтрие всяка сълза от очите им.“

Седмият печат

8 Когато Агнето разчупи седмия печат, в небето се възцари тишина за около половин час. ² И видях седемте ангела, които стоят пред Бога. Дадоха им седем тръби.

³ Тогава дойде друг ангел — със златно кандило — и застана до олтара. Дадоха му много тамян, за да го принесе заедно с молитвите на всички Божии хора върху златния олтар пред престола. ⁴ Димът от тамяна се издигна от ръката на ангела към Бога заедно с молитвите на Божиите хора. ⁵ Тогава ангелът взе кандилото, напълни го с огън от олтара и го хвърли на земята. Чува се гръмотевици и тътен, блеснаха светкавици и земята се разтресе.

Седемте ангела надуват тръбите си

⁶ Тогава седемте ангела със седемте тръби се приготвиха да ги надуят.

⁷ Първият ангел наду тръбата си и над земята бяха хвърлени град и огън, смесени с кръв, и изгоря една трета от земята, една трета от дърветата и цялата зелена трева.

⁸ Вторият ангел наду тръбата си и тогава нещо, подобно на пламтяща огромна планина, бе хвърлено в морето и една трета от него се превърна в кръв. ⁹ Умря една трета от живите същества в морето и една трета от корабите бе унищожена.

¹⁰ Третият ангел наду тръбата си и огромна звезда като горяща факла падна от небето върху една трета от реките и върху водните извори.

¹¹ Името на звездата е пелин и затова

една трета от водата се превърна в пелин и много хора, които пиха от тази вода, умряха, защото тя беше станала горчива.

¹² Четвъртият ангел наду тръбата си и тогава една трета от слънцето, една трета от луната и една трета от звездите бяха поразени. Една трета от небесните светила стана тъмна и затова една трета от деня и една трета от нощта останаха без светлина.

¹³ Докато наблюдавах това, чух как един орел, летящ високо в небето, извика силно: „Горко! Горко! Горко на жителите на земята, когато се чуе звукът на другите тръби, които останалите три ангела ще надуют.“

9 Петият ангел наду тръбата си и видях една звезда да пада от небето на земята — на нея бе даден ключът от ямата, водеща към бездната.* ²Тя отключи ямата, водеща към бездната и оттам излезе дим като от огромна пещ. Слънцето и въздухът потъмняха от този дим. ³Тогава от дима наизлязоха скакалци върху земята, на които беше дадена сила като тази на земните скорпиони. ⁴Казаха им да не причиняват вреда нито на тревата по земята, нито на някое от растенията, нито на някое от дърветата, а само на хората, които нямат Божия печат на челата си. ⁵На тях им бе дадена сила не да убиват хората, а само да ги мъчат пет месеца и те да страдат така, както страда човек, ужилен от скорпион. ⁶През онези дни хората ще търсят смъртта, но няма да я намерят; ще копнеят да умрат, но смъртта ще им се изплъзва.

⁷ Скакалците приличаха на готови за битка коне. На главите си носеха нещо подобно на златни венци, а лицата им бяха като на хора. ⁸Косите им бяха като женски коси, а зъбите им — като на лъвове. ⁹Гърдите им бяха като железни брони, а шумът от крилете им — като грохот от многобройни, препускащи в бой коне и колесници. ¹⁰Скакалците имаха опашки с жило като на скорпиони. В тези опашки беше силата им да нараняват хората пет месеца. ¹¹Скакалците имаха цар, който беше ангелът на бездната. Неговото име на еврейски е Авадон,[†] а на гръцки — Аполион.[‡]

¹²Първото горко премина, но ето, след него идват още две.

¹³Шестият ангел наду тръбата си и чух глас, идващ откъм четирите рога на златния олтар пред Бога. ¹⁴Гласът каза на шестия ангел с тръбата: „Освободи четирите ангела, които са вързани край голямата река Ефрат.“ ¹⁵И тогава бяха освободени четирите ангела, които бяха подготвени точно за този час, ден, месец и година. Те бяха освободени, за да убият една трета от човечеството. ¹⁶Чух колко конника има в тяхната войска. Броят им бе двеста милиона.

¹⁷Във видението ми конете и техните ездачи ми изглеждаха така: бяха облечени в брони червени като огън, сини като хиацинт и жълти като сяр. Главите на конете бяха като лъвски, а от устите им излизаше огън, дим и сяр. ¹⁸Една трета от хората на земята бяха избити от тези три напасти — огъня, дима и

*9:1 *бездна* Вж. Откр. 20:1-3.

†9:11 *Авадон* В Стария Завет така се нарича мястото на смъртта. Вж. Йов 26:6 и Пс. 88:11.

‡9:11 *Аполион* Име, което означава „унищожител“.

сярата, които излизаха от устите им.
¹⁹Силата на конете беше в устите и в опашките им. Опашките им приличаха на змии и имаха глави, с които хапеха и нараняваха хората.

²⁰Останалите хора по земята, които не бяха убити от тези напасти, въпреки всичко не се покаяха и не се отвърнаха от стореното от ръцете им. Те продължиха да се покланят на демони и идоли, направени от злато, сребро, бронз, камък и дърво, които не могат нито да виждат, нито да чуват, нито да вървят. ²¹Те не се покаяха и не се отвърнаха нито от убийствата си, нито от магиите си, нито от сексуалните си грехове, нито от кражбите си.

Ангелът и малкият свитък

10 После видях да слиза от небето един друг силен ангел, който беше обвит в облак. Той имаше дъга около главата си, лице като слънце и крака като огнени стълбове. ²В ръката си държеше малък разгърнат свитък. С десния си крак стъпи върху морето, а с левия — върху земята ³и извика силно като рев на лъв. След като извика, гласовете на седемте гръмотевици проговориха ⁴и веднага щом седемте гръмотевици бяха говорили, аз се приготвих да пиша, но чух глас от небето: „Не записвай това, което казаха седемте гръмотевици! Запази го в тайна!“

⁵Тогава ангелът, когото видях да стои върху морето и земята, вдигна дясната си ръка към небето ⁶и се закле в Онзи, който живее за вечни векове, който сътвори небето и всичко в него, земята и всичко в нея, морето и всичко в него. Ангелът каза: „Повече отлагане няма да има. ⁷Но когато

дойде време да се чуе седмият ангел, когато той се готви да надуе тръбата си, ще се изпълни тайният план на Бога, както Бог го възвести на своите слуги — пророците.“

⁸Тогава отново чух същия глас, който идваше от небето. Той ми каза: „Иди и вземи разтворения свитък в ръката на ангела, който стои върху морето и земята.“

⁹И така, аз отидох при ангела и го помолих да ми даде малкия свитък. Той ми каза: „Вземи го и го изяж — на стомаха ще ти загорчи, но в устата ти ще бъде сладък като мед.“ ¹⁰Взех малкия свитък от ръката на ангела и го изядох. В устата ми беше сладък като мед, но когато го изядох, на стомаха ми загорча. ¹¹Тогава той ми каза: „Отново трябва да пророкуваш за много народи, раси, езици и царе.“

Двамата свидетели

11 Тогава ми дадоха пръчка за мерене — една тръстика — и ми казаха: „Иди и измери Божия храм и олтара и преброй онези, които се покланят там. ²Но подмини външния двор и не го измервай, защото е даден на езичниците. Четиридесет и два месеца те ще тъпчат святия град. ³И аз ще дам власт на моите двама свидетели, които ще пророкуват в продължение на хиляда двеста и шестдесет дни и ще бъдат облечени във власеници.*“

⁴Тези свидетели са двете маслинови дръвчета и двата свещника, които стоят пред Господа на земята. ⁵Ако някой се опита да ги нарани, от техните усти ще излезе огън, който ще погълне враговете им. И така ще умре всеки, който поиска да им навреди. ⁶Тези свидетели имат

* **11:3 власеница** Груба дреха, носена при оплакване на починал.

силата да заключат небето, за да не падне и капка дъжд през дните, когато пророкуват. Те също имат сила да превърнат водите в кръв и могат да поразят земята с всякакви напасти, когато си пожелаят.

⁷Щом свършат мисията си, звярът, който излиза от бездната, ще воюва против тях. Той ще ги победи и ще ги убие. ⁸Труповеите на двамата свидетели ще останат да лежат на улицата на големия град, наречен символично Содом и Египет — градът, където техният Господ беше разпънат на кръст. ⁹Три дни и половина хора от всяка раса, племе, език и народност ще гледат труповеите им, но няма да разрешат да ги погребат. ¹⁰Жителите на земята ще злорадстват над телата им, ще празнуват и ще си изпращат подаръци, защото тези двама пророци бяха измъчвали земните жители.

¹¹Но след тези три дни и половина Бог отново им вдъхна живот. Те се изправиха на крака и ужас обзе онези, които ги видяха. ¹²Тогава двамата пророци чуха силен глас от небето, който им каза: „Елате тук горе!“ И те се издигнаха към небето в облак пред очите на враговете си.

¹³Точно в този момент земята силно се разтресе и една десета от града се срути. Седем хиляди души бяха убити при земетресението, а останалите много се изплашиха и отдадоха слава на Бога на небето.

¹⁴Премина второто горко, но скоро идва третото.

Седмата гръба

¹⁵И седмият ангел наду гръбата си и тогава в небето се разнесоха силни гласове:

„Властта над света сега принадлежи на нашия Господ и на неговия Месия и той ще царува за вечни векове!“

¹⁶Двадесет и четиримата старейшини, които седяха на престолите си пред Бога, паднаха по очи и се поклониха на Бога, ¹⁷като казаха:

„Господи, Боже Всемогъщ, който си и който беше!

Благодарим ти за това, че упражни огромната си власт и започна да царува!“

¹⁸Езичниците се бяха разгневили, но сега дойде твоят гняв.

Настъпи времето да съдиш мъртвите и да възнаградиш своите слуги — пророците, святите ти хора и всички, които те почитат —

ниско и високопоставени.

Настъпи времето да унищожиш онези,

които унищожават земята!“

¹⁹Тогава Божият храм в небето се разтвори и вътре в храма му се видя кивотът с неговия завет.* И се явиха светкавици, тътен и гръмотевици, стана земетресение и заваля силна градушка.

Жената и змеят

12 И тогава в небето се яви велико знамение — жена, облечена със слънцето, стъпила върху луната, и с корона от дванадесет звезди на главата си. ²Тя беше бременна и

* **11:19 кивотът с неговия завет** В Най-Свящото Място в старозаветния храм има кивот (кутия, сандък), който съдържа завета, сключен от Бога с неговия народ. Вж. Изх. 25:10-22; 3 Царе 8:1-9; Евр. 9:4.

викаше от болки, защото започваше да ражда.

³ След това в небето се яви и друго знамение — огромен червен змей със седем глави, десет рога и седем диадеми — по една на всяка от главите му. ⁴ Опашката му повлече една трета от звездите на небето и ги хвърли на земята. Змейт застана пред жената, която щеше да ражда, защото искаше да изяде детето ѝ веднага щом се роди. ⁵ Тя роди момче, син, определен да управлява всички народи с железен жезъл. Детето ѝ обаче беше грабнато и отнесено при Бога и неговия престол. ⁶ Жената избяга в пустинята, където Бог ѝ беше приготвил място, за да може там да се грижат за нея хиляда двеста и шестдесет дни.

⁷ Тогава в небето избухна война: Михаил* и ангелите му се сражаваха срещу змея, а змейт се сражаваше срещу него заедно със своите ангели. ⁸ Но не беше достатъчно силен и той и ангелите му загубиха мястото си в небето. ⁹ Големият змей — тази древна змия, наричана дявол и Сатана, която заблуждава целия свят — беше свален от небето. Изхвърлиха го на земята заедно с ангелите му.

¹⁰ Тогава чух силен глас в небето: „Сега дойде спасението и силата, и царството на нашия Бог, и властта на неговия Месия, защото беше изхвърлен обвинителят на братята и сестрите ни, който ден и нощ ги обвинява пред нашия Бог.

¹¹ Те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез истината, която известиха. Те не милееха за живота си и не се страхуваха от смъртта.

¹² Така че радвайте се, небеса, и вие, които живеете в тях!

Но горко на вас, земя и море, защото дяволът слезе при вас, изпълнен с гняв, понеже знае, че не му остава много време.“

¹³ Когато змейт видя, че е изхвърлен на земята, започна да гони жената, родила момчето. ¹⁴ Но жената получи двете крила на огромния орел, за да може да прелети в пустинята до мястото, където да се грижат за нея три години и половина и да бъде далеч от змията. ¹⁵ Тогава змията изля от устата си вода като река след жената, за да я помете и удави. ¹⁶ Но земята помогна на жената, като разтвори устата си и погълна реката, която змейт бе излял от устата си. ¹⁷ Тогава змейт страшно се разгневи на жената и тръгна да воюва с останалите ѝ потомци — онези, които спазват заповедите на Бога и се държат за истината, която Исус разкри.

¹⁸ Змейт застана на морския бряг.

Двата звяра

13 Тогава видях от морето да се издига звяра, който имаше десет рога и седем глави. На всеки рог имаше диадема, а на главите му бяха написани богохулни имена. ² Звярът, който видях, приличаше на леопард, но лапите му бяха като на мечка, а устата му — като на лъв. Змейт даде на звяра силата си, престола си и голяма власт. ³ Една от главите на звяра изглеждаше като смъртноранена, но смъртоносната рана заздравя и цялата земя се смая и тръгна след звяра. ⁴ Всички се покланяха на змея, защото беше дал власт на звяра. Покланяха се и на

* 12:7 Михаил Архангелът — водач на Божиите ангели. Вж. Юда 9.

звяра и казаха: „Кой е като звяра? Кой може да излезе насреща му?“

⁵На звяра беше позволено да изрича горди думи и богохулства и да упражнява властта си четиридесет и два месеца. ⁶И той отвори устата си за хули против Бога, оскъряваше името му, обиталището му и онези, които живеят в небето. ⁷Разрешено му бе да воюва против Божиите святи хора и да ги победи; дадена му бе власт над всяко племе, раса, език и народ. ⁸Всички земни жители ще му се поклонят — всички от началото на света, чиито имена не са записани в книгата на живота. А това е книгата на Агнето, принесено в жертва.

⁹Който може да чува, да слуша:

¹⁰„Ако на някого е отредено да бъде пленник,
пленник ще бъде.

Ако на някого е отредено да загине от меч,
от меч ще загине.“

Това означава, че Божиите святи хора трябва търпеливо да понасят и да имат вяра.

¹¹Тогава видях друг звяр, издигащ се от земята. Той имаше два рога като на агне, но говореше като змей.

¹²Този звяр стоеше пред първия звяр и имаше същата власт и я използваше така, че да накара земята и нейните жители да се поклонят на първия звяр — онзи, чиято смъртоносна рана беше заздравяла. ¹³Вторият звяр извърши велики знамения и дори можа да свали от небето огън на земята пред очите на хората. ¹⁴С тези знамения, които му бе позволено да върши в присъствието на първия звяр, той измами жителите на земята. Убеди

ги да направят идол по образа на първия звяр — онзи, който бе ранен с меч и въпреки това оживя. ¹⁵И понеже му беше дадена власт, вторият звяр вдъхна живот на образа на първия звяр. Идолът можеше не само да говори, но и да заповядва да бъдат убивани всички, които не са се поклонили на образа му. ¹⁶Вторият звяр накара всички хора — ниско и високопоставени, богати и бедни, свободни и роби — да бъдат белязани на дясната си ръка или на челото си, ¹⁷така че никой да не може нито да купува, нито да продава, ако няма този белег, който е името на звяра или числото, съответстващо на името му.

¹⁸Който е умен, може да открие значението на числото на звяра. За това е нужна мъдрост, защото то съответства на името на човек. Числото му е 666.

Песента на откупените

14 Тогава погледнах и видях пред себе си Агнето, застанало на планината Сион.* С него бяха сто четиридесет и четири хиляди души, на чиито чела беше написано името му и името на неговия Баща. ²И от небето чух глас като тътен от прииждаща вода, като силен гръм. Гласът, който чух, звучеше като арфисти, свирещи на арфите си. ³Те пееха нова песен пред престола, четирите живи същества и старейшините. Никой друг освен тези сто четиридесет и четири хиляди души, откупени от света, не можеше да научи тази песен. ⁴Това са хората, които не се омърсиха с

*14:1 Сион Ерусалим. Тук означава духовния град, където Божият народ ще живее с Бога.

жени и останаха чисти.* Те следват Агнето навсякъде и бяха откупени измежду останалите хора. Те са първата част от жътвата, отделена за Бога и Агнето. ⁵Техните усти не произнесоха нито една лъжа. Те са неопетнени.

Трите ангела

⁶Тогава високо в небето видях да лети друг ангел. Той имаше вечно благовестие, за да го проповядва на жителите на земята — на всеки народ, племе, език и раса. ⁷Ангелът каза високо: „Страхувайте се от Бога и го прославяйте, защото настъпи часът на неговия съд. Поклонете се на Този, който сътвори небето, земята, морето и водните извори.“

⁸След него се появи втори ангел и каза: „Падна! Падна великата Вавилон, която накара всички народи да пият виното на нейното блудство, което предизвиква Божия гняв!“

⁹Последва ги друг, трети ангел, който каза високо: „Който се покланя на звяра и на неговия идол и бъде белязан със знака му на челото си или на ръката си, ¹⁰също ще пие от виното на Божия гняв, пригответо неразредено в чашата на неговата ярост, и с горяща сярка ще бъде измъчван пред святите ангели и пред Агнето. ¹¹Димът от мъченията на тези хора ще се издига за вечни векове. Ден и нощ няма да има покой за онези, които се покланят на звяра и идола му и които са белязани с името му. ¹²Това означава, че Божиите святи

хора трябва търпеливо да понасят, трябва да изпълняват заповедите на Бога и да пазят вярата си в Исус.“

¹³Тогава чух глас от небето, който каза: „Запиши! Отсега нататък благословени ще са хората, които бяха в Господа, когато умряха“.

„Да — казва Духът, — така е. Сега те могат да отпочинат от тежкия си труд, защото делата им ще ги следват.“

Земната жътва

¹⁴Тогава погледнах и видях пред себе си бял облак, а на облака седеше един, който приличаше на Човешки Син,[†] със златен венец на главата и остър сърп в ръката. ¹⁵След това от храма излезе друг ангел и извика високо към Този, който седеше на облака: „Хващай сърпа и жъни! Дойде времето за жътва — плодът на земята е узрял.“ ¹⁶Седящият на облака размахна сърпа си над земята и реколтата беше ожъната.

¹⁷После от храма в небето излезе още един ангел с остър сърп в ръката. ¹⁸След това от олтара излезе друг, който имаше власт над огъня, и високо извика към онзи с острия сърп: „Хващай острия си сърп и обери гроздето от лозата на земята, защото гроздовете ѝ са зрели“. ¹⁹Ангелът размахна сърпа си над земята, обра гроздето ѝ и го хвърли в големия лин[‡] на Божия гняв. ²⁰Гроздето беше стъпкано в лина извън града. От лина потече кръв, достигна до юздите на конете и заля всичко в радиус от около триста километра.

*14:4 *чисти* Букв.: „девствени“. Вж. 2 Кор. 11:2.

†14:14 *Човешки Син* Вж. Дан. 7:13-14. Исус често нарича себе си с името „Човешки Син“.

‡14:19 *лин* Голям съд (бъчва), в който се слага гроздето и се смачква за вино.

Ангелите с последните напасти

15 Тогава в небето видях друго знамение. То беше голямо и удивително: седем ангела носеха седемте напасти, последните, с които свършва Божият гняв.

² След това видях нещо, което приличаше на стъклено море, примесено с огън. До него стояха всички, които бяха победили звяра, идола му и числото на името му. Те държаха арфите, които Бог им бе дал, ³ и пееха песента на Божия слуга Моисей и песента на Агнето:

„Велики и чудни са делата ти,
Господи, Боже Всемогъщ!

Правилни и верни са пътищата ти,
Царю на народите!

⁴ От теб, Господи, ще се страхува всеки

и името ти ще прославя,
защото само ти си свят.

Всички народи ще дойдат и ще ти се поклонят,
защото всеки видя справедливите ти присъди.“

⁵ След това погледнах и видях как небесният храм (шатрата на свидетелството*) се отвори. ⁶ Седемте ангела, които носеха седемте напасти, излязоха оттам, облечени в чист и искрящ фин лен, със златни пояси около гърдите. ⁷ Едно от четирите живи същества подаде на седемте ангела седем златни чаши, пълни с гнева на Бога, който живее за вечни векове. ⁸ Храмът се изпълни с дима от Божията слава и сила. Никой не можеше да влезе в него, преди да

се изпълнят седемте напасти, носени от седемте ангела.

Купите, пълни с Божия гняв

16 Тогава от храма чух силен глас, който каза на седемте ангела: „Вървете и излейте върху земята седемте купи с Божия гняв.“

² Излезе първият ангел и изля върху земята своята купа. Тогава всички, които имаха белега на звяра и които се покланяха на неговия идол, се покриха с ужасни, болезнени рани.

³ Вторият ангел изля купата си в морето и то се превърна в кръв, подобна на кръвта на мъртвец, и всичко живо в морето измря.

⁴ Третият ангел изля купата си върху реките и водните извори и те се превърнаха в кръв. ⁵ И чух ангелът на водите да казва:

„Ти, който си и който беше, Святият!
Справедлив си, като даваш тези присъди.

⁶ Проляха кръвта на святите хора и пророците,
сега им даде да пият кръв.
Това заслужават!“

⁷ Тогава чух олтарът да казва:

„Да, Господи, Боже Всемогъщ,
истинни и правилни са присъдите ти!“

⁸ Четвъртият ангел изля купата си върху слънцето. Разреши се на слънцето да изгаря хората с огън ⁹ и то ги изгори със силна жегата. Хората похулиха името на Бога, който имаше власт над тези напасти, но отказаха да се покаят и не му отдадоха слава.

¹⁰ Петият ангел изля купата си върху престола на звяра и неговото

* **15:5 шатра на свидетелството** В Стария Завет така се нарича онази част от Святото Място, където се пазят Десетте Заповеди, написани на каменни плочи. Те са „свидетелството“ или „доказателството“ за Божия Завет с народа му. Там е Божието присъствие (вж. Изх. 25:8-22) и имат право да влизат единствено първосвещениците веднъж годишно.

царство потъна в мрак. Хората си прехапаха езиците от болка, ¹¹ похулиха Бога на небето заради болките и раните си, но отказаха да се покаят и отвърнат от делата си.

¹² Шестият ангел изля купата си върху великата река Ефрат. Водите ѝ пресъхнаха, за да се подготви пътя на царете, които трябваше да дойдат от изток. ¹³ Тогава видях три зли духа, приличащи на жаби. Те излязоха от устата на змея, от устата на звяра и от устата на лъжепророка. ¹⁴ Те са демонски духове и имат власт да вършат знамения. Те отидоха при царете на целия свят, за да ги съберат за битката във великия Ден на Всемогъщия Бог.

¹⁵ „Чуйте! Ще дойда неочаквано, както идва крадец. Благословен е онзи, който е нащрек и пази дрехите си, за да не ходи гол и да не гледат хората онова, което се срамува да покаже пред другите.“

¹⁶ Злите духове събраха царете на мястото, наречено на еврейски Армагедон.

¹⁷ Седмият ангел изля купата си върху въздуха и откъм престола в храма се чу силен глас, който каза: „Свърши се!“ ¹⁸ И се засвятка, затрещя и загърмя. Земята силно се разтресе. Това беше най-страшното земетресение от появата на човека на земята. ¹⁹ Великият град се разцепи на три, а градовете на езичниците се срутиха. Бог не забрави да накаже и великата Вавилон и ѝ даде чашата с виното на своя яростен гняв. ²⁰ Всички острови изчезнаха и вече нямаше планини. ²¹ Огромни камъни, всеки тежък по един талант, се изсипаха като градушка от небето върху хората. Те похулиха Бога заради напастта с градушката, която беше жестока.

Жената върху звяра

17 Тогава един от седемте ангела с купите дойде и ми каза: „Ела и ще ти покажа наказанието, което ще сполети голямата блудница, седяща над много води. ² С нея земните царе блудстваха, жителите на земята се опиха с виното на нейното блудство.“

³ След това бях завладян от Духа и ангелът ме отнесе в пустинята. Там видях жена, възседнала ален звяр със седем глави и десет рога, който бе целият изписан с богохулни имена. ⁴ Жената беше облечена в пурпурно и алено, беше обкичена със злато, скъпоценни камъни и перли. В ръката си държеше златна чаша, пълна с гнусотии и с мръсотията на блудството ѝ. ⁵ На челото ѝ беше написано име с тайно значение:

великата вавилон,
майката на блудниците
и на всички земни гнусотии

⁶ Видях, че жената беше пияна от кръвта на Божиите свети хора и кръвта на онези, които бяха убити, защото се държаха за истината, известна от Исус.

Бях напълно смаян, когато я видях, ⁷ а ангелът ми каза: „Защо се чудиш? Ще ти разкрия тайната на жената и на звяра, който е възседнала — звяра със седемте глави и десетте рога. ⁸ Звярът, който видя, някога беше жив, а сега не е, но той ще излезе от бездната и ще тръгне към своята гибел. Жителите на земята, чиито имена не са записани в книгата на живота от сътворението на света досега, ще останат смаяни, когато видят звяра, защото той беше, а вече не е, и все пак ще дойде.

⁹ За да се разбере това, е нужен мъдър ум. Седемте глави са седем хълма, върху които седи жената. Те

са също и седем царе. ¹⁰ Първите пет са вече мъртви, един царува сега, а последният още не е дошъл, но когато дойде, ще остане само за малко. ¹¹ Звярът, който някога беше жив, а сега не е, е осмият цар. Той е един от седемте и върви към своята гибел.

¹² Десетте рога, които видя, са десет царе, които още не са започнали да царуват. Те ще получат власт да царуват един час със звяра. ¹³ Тяхната цел е еднаква и ще дадат силата и властта си на звяра. ¹⁴ Те ще воюват против Агнето, но Агнето ще ги победи, защото е Господар на господарите и Цар на царете. То ще ги победи заедно с избраните си верни последователи, които е призовало.“

¹⁵ И ангелът ми каза: „Нали видя водите, върху които седи блудницата? Това са хората от различните раси, народи и езици. ¹⁶ Звярът и десетте рога, които видя, ще мразят блудницата, ще ѝ отнемат всичко и ще я оставят гола. Те ще изядат плътта ѝ и ще я изгорят в огън. ¹⁷ Защото Бог ги накара да искат да изпълнят намерението му: водени от една цел, да дадат царската си власт на звяра, докато се изпълнят Божиите думи. ¹⁸ Жената, която видя, е великият град, който властва над земните царе.“

Разрушението на Вавилон

18 След това видях от небето да се спуска друг ангел, който имаше голяма власт и славата му озари земята. ² Той извика с мощен глас:

„Падна! Падна великата Вавилон и стана жилище на демони и свърталище на всякакви зли духове, свърталище на всякакви нечисти и омразни птици,

³ защото всички народи пиха от виното на блудството ѝ, което предизвиква Божия гняв. Земните царе блудстваха с нея и земните търговци забогатяха благодарение на великия ѝ разкош.“

⁴ Тогава чух друг глас от небето да казва:

„Излезте от нея, народе мой, за да не участвате в греховете ѝ и да не ви сполетят напастите, които я очакват,

⁵ защото греховете ѝ стигнаха чак до небето

и Бог си спомни престъпленията ѝ.

⁶ Отплатете ѝ се така, както тя ви се отплати.

Отплатете ѝ се двойно за делата ѝ: в чашата, която тя приготви за другите, пригответе за нея двойно по-силно вино.

⁷ Колкото възхваляваше себе си и живееше в разкош, толкова мъчения и скръб ѝ върнете, защото в сърцето си тя казва:

«Седя като царица, не съм вдовица и никога няма да ридаю.»

⁸ Затова в един ден ще я сполетят напастите, определени за нея:

смърт, ридание и глад, и огън ще я погълне,

защото силен е Господ Бог, който я съди!“

⁹ Когато видят дима от изгарянето ѝ, земните царе, които са блудствали с нея и са живяли в разкоша ѝ, ще ридаят и ще я оплакват. ¹⁰ Ужасени от мъченията ѝ, те ще стоят надалеч и ще казват:

„Горко, горко ти, граде велик,

Вавилоне, граде могъщ!

За един час присъдата ти се изпълни!“

¹¹ Ще плачат и ще скърбят за нея и земните търговци, защото няма

да има вече кой да купува стоките им — ¹²стоки от злато и сребро, скъпоценни камъни и перли, фин лен, пурпурен плат, коприна, ален плат, различни видове цитрусово дърво и изделия от слонова кост, от скъпо дърво, бронз, желязо и мрамор, ¹³канела, мехлем и тамян, миро и ливан, вино и зехтин, брашно и пшеница, добитък и овце, коне и колесници, човешки тела и човешки живот. ¹⁴И ще кажат:

„Отидоха си от теб всички хубави неща,
за които копнееше.

Изчезнаха разкошът и блясъкът ти и никога вече не ще ги имаш.“

¹⁵Ужасени от мъченията ѝ, търговците ще стоят надалеч. Те забогатяха, като ѝ продаваха тези стоки и ще плачат и скърбят за нея, ¹⁶и ще казват:

„Горко, горко ти, граде велик!
Ти, която бе облечена във фин лен, в пурпурно и алено,
и бе обкичена със злато, скъпоценни камъни и перли!

¹⁷Защото цялото това богатство бе унищожено само за един час!“

Капитаните на кораби и всички, които пътуват по море, моряците и онези, които се прехранват от морето, се спряха далеч от Вавилон ¹⁸и като видяха дима от изгарянето ѝ, извикаха: „Нима някога е имало град, велик като този?“ ¹⁹Хвърлиха прах на главите си и ридаяйки, през сълзи извикаха:

„Горко, горко ти, граде велик!
Благодарение на нейното богатство
забогатяха всички,

които имат кораби в морето,
но само за час бе унищожена!

²⁰Радвай се за това, небе!

Радвайте се, Божиите свети хора,
апостоли и пророци!

Бог я наказа за това, което ви стори!“

²¹Тогава един силен ангел вдигна камък, голям колкото воденичен, хвърли го в морето и каза:

„Така стремително ще бъде сринат великият град Вавилон,
за да не бъде никога вече открит.

²²Никога вече не ще се чуе в теб музиката на арфисти и музиканти, на флейти и тръби.

Никога вече в теб няма да работи нито един майстор от какъвто и да е занаят.

Никога вече в теб няма да се чуе шум от воденичен камък.

²³Никога вече в теб няма да бъде запалена светлина.

Никога вече в теб няма да говорят младоженец и невестата му.

Твоите търговци бяха най-великите хора на света.

Всички народи бяха заблудени от магиите ти.

²⁴Вавилон е виновна за кръвта на пророците, на Божиите свети хора и на всички, заклани на земята.“

Хората на небето прославят Бога

19 След това чух силен глас като огромни тълпи от хора в небето, които пееха:

„Алилуя!
Спасение, слава и сила на нашия Бог!
²Истинни и правилни са неговите присъди.

Той осъди великата блудница,
която поквари земята с блудството си.
Той ѝ отмъсти за кръвта на своите слуги.“

³И отново запяха:

„Алилуя!
Димът от нейното изгаряне ще се издига за вечни векове!“

⁴Тогава двадесет и четиримата старейшини и четирите живи

същества паднаха пред Бога, който бе седнал на престола, поклониха му се и казаха:

„Амин! Алилуя!“

⁵ И от престола се чу глас, който каза:

„Възхвалете нашия Бог, всички вие, които сте негови слуги, и всички вие, ниско и високопоставени, които го почитате!“

⁶ После чух нещо, което приличаше на гласа на огромни тълпи. То звучеше като грохот на мощен водопад, като тътен от силни гръмотевици:

„Алилуя!

Нашият Господ, Богът Всемогъщ, започна да царува!

⁷ Да се радваме и веселим, и прославяме Бога, защото дойде време за сватбата на Агнето

и невестата му вече се е приготвила.

⁸ Дадох ѝ да облече фин лен, чист и блестящ.“

(Финият лен представлява праведните дела на Божиите святи хора.)

⁹ Тогава ангелът ми каза: „Запиши: Благословени са поканените на сватбеното празненство на Агнето“. И после ми каза: „Това са истинските думи на Бога.“

¹⁰ Аз паднах в краката му да му се поклоня, но той ми каза: „Не прави това! И аз съм слуга като теб и братята ти, които се държат за истината, която Исус разкри. На Бога се поклони, защото истината, която Исус разкри, е Духът на пророчеството.“

Ездачът на белия кон

¹¹ Тогава видях небето разтворено, а пред мен — бял кон, чийто ездач

се наричаше Верен и Истинен, защото справедливо съди и воюва.

¹² Очите на конника пламтяха като огън, а на главата си имаше много диадеми. Върху него беше написано име, което никой друг освен него не знае. ¹³ Облечен бе в роба, потопена в кръв, и името му бе „Божие Слово“. ¹⁴ Облечени във фин лен — бял и чист, възседнали бели коне, го следваха небесните войски. ¹⁵ От устата на конника излизаше остър меч, за да поразии с него народите. Той ще ги управлява с железен жезъл и ще стъпче гроздето в лина на яростния гняв на Всемогъщия Бог. ¹⁶ На робата му и на бедрото му беше написано името му:

цар на царете и господар на господарите

¹⁷ Тогава видях един ангел, застанал върху слънцето, който силно извика към всички птици, летящи високо в небето: „Елате и се съберете за великото празненство на Бога, ¹⁸ за да ядете от плътта на царе, пълководци и храбреци, от плътта на коне и техните ездачи, от плътта на всички — свободни и роби, ниско и високопоставени.“

¹⁹ Тогава видях звяра и земните царе заедно с войските им, събрани за войната срещу конника и неговата войска. ²⁰ Звярът беше пленен, а с него и лъжепророкът, който вършеше знаменията в негово присъствие. С тях лъжепророкът заблуждаваше хората, които бяха белязани с печата на звяра и се поклоняха на идола му. И звярът, и лъжепророкът бяха хвърлени живи в огненото езеро с горяща сяр, ²¹ а войските им бяха избити с меч, излизащ от устата на конника, и всички птици ядоха от плътта им до насита.

Хилядата години

20 И видях от небето да се спуска ангел, който държеше в ръката си ключа за бездната и една голяма верига. ²Той хвана змея — древната змия — който е дяволът или Сатана, и го върза за хиляда години. ³После го хвърли в бездната, заключи я и я запечата над змея, за да не може той да подмамва народите, докато не изтекат тези хиляда години. След това той щеше да бъде пуснат за малко на свобода.

⁴После видях няколко престола, върху които седяха онези, на които бе дадена властта да съдят. Видях и душите на хората, които бяха обезглавени заради това, че са били верни на истината, която Исус разкри, и на Божието послание. Те не се бяха поклонили на звяра, нито на идола му, и не бяха приели печата му върху челата или ръцете си. Тези хора оживяха и царуваха с Христос хиляда години. ⁵(Другите мъртъвци не оживяха, докато не свършиха хилядата години.) Това е първото възкресение. ⁶Благословени и свети са онези, които участват в първото възкресение. Над тях втората смърт няма власт. Те ще бъдат свещеници на Бога и на Христос и ще царуват с него хиляда години.

Поражението на Сатана

⁷Когато изтекат тези хиляда години, Сатана ще бъде пуснат от затвора си ⁸и ще тръгне да подмамва народите по четирите краища на света — Гог и Магог — и ще ги свика за война. Те ще са многобройни като песъчинките на

морския бряг. ⁹Войската на Сатана прекоси цялата земя и обкръжи лагера на Божиите свети хора и града, който Бог обича. Но падна огън от небето и ги погълна. ¹⁰А дяволът, който ги мамеше, беше хвърлен в езерото с горяща сяра при звяра и лъжепророка, където ще се мъчат ден и нощ за вечни векове.

Последният съд

¹¹Тогава видях голям бял престол и Седналия на него. Земята и небето побягнаха от присъствието му и изчезнаха безследно. ¹²След това видях мъртвите — високо и нископоставени, застанали пред престола. Отворени бяха няколко книги. И една друга книга бе отворена — книгата на живота. Мъртвите бяха съдени според делата им, записани в книгите. ¹³Морето предаде мъртвите, които бяха в него, смъртта и адът предадоха мъртвите, които бяха в тях, и всеки беше съден според делата си. ¹⁴Тогава смъртта и адът бяха хвърлени в огненото езеро. Огненото езеро е втората смърт. ¹⁵Всеки, чието име не бе записано в книгата на живота, беше хвърлен в огненото езеро.

Новият Ерусалим

21 И тогава видях ново небе и нова земя.* Първото небе и първата земя бяха изчезнали и морето вече го нямаше. ²И видях святия град, новия Ерусалим. Той идваше от Бога и се спускаше от небето, приготвен като невеста, красиво пременена за своя съпруг. ³И чух силен глас от престола, който каза: „Сега Божието

*21:1 *ново небе и нова земя* Вж. Ис. 65:17; 66:22; 2 Пет. 3:13.

обиталище* е с хората и той ще живее с тях. Те ще бъдат неговият народ, а сам Бог ще бъде с тях и ще бъде техният Бог.⁴ Той ще изтрие всяка сълза от очите им и смърт вече няма да има, нито ридание, плач или болка, защото старото изчезна.“

⁵Тогава Седналият на престола каза: „Виж! Правя всичко ново.“ И ми каза: „Запиши това, защото тези думи са истинни и може да им се вярва.“

⁶После каза: „Свърши се! Аз съм Алфата и Омегата,[†] Началото и Краят. На всеки, който е жаден, ще дам да пие даром от извора с животворна вода.[‡] Който победи, ще наследи всичко това. Аз ще бъда негов Бог, а той ще бъде мой син.[§] Но страхливите и невярващите, онези, които вършат гнусни неща, убийците, онези, които вършат сексуални грехове, магьосниците, идолопоклонниците и всички лъжци ще намерят дела си в огненото езеро с горяща сяр. Това е втората смърт.“

⁹Тогава дойде един от седемте ангела, които държаха седемте купи, пълни със седемте последни напасти, и ми каза: „Ела! Ще ти покажа невестата, съпругата на Агнето“.[¶] ¹⁰И докато бях завладян от Духа, ангелът ме заведе на голяма, висока планина, където ми показва святия град, Ерусалим, който идваше от Бога и се спускаше от небето.

¹¹Градът сияеше с Божията слава. Блясъкът му бе като на прескъпоценен камък, подобен на кристално чист яспис.^{‡‡} ¹²Имаше голяма, висока стена, с дванадесет

порти и дванадесет ангела — по един при всяка. На портите бяха написани имената на дванадесетте израелски племена.^{§§} ¹³На изток имаше три порти, на север — три, на юг — три и на запад — три.^{¶¶} ¹⁴Стената на града бе издигната върху дванадесет основи и на тях бяха написани дванадесет имена — тези на дванадесетте апостола на Агнето.

¹⁵Ангелът, който ми говореше, имаше златна пръчка за мерене, за да измери града, портите му и стената му.^{‡‡‡} ¹⁶Градът беше построен като квадрат с еднаква дължина и ширина. Ангелът го измери с пръчката — беше дванадесет хиляди стадия.^{§§§} Дължината, ширината и височината му бяха равни.^{¶¶¶} ¹⁷След това ангелът измери стената му. Тя беше висока сто четиридесет и четири лакти^{†††} — човешката мярка, която ангелът използваше.^{‡‡‡‡} ¹⁸Стената беше направена от яспис, а градът — от чисто злато като прозрачно стъкло.^{‡‡‡‡‡} ¹⁹Основите на стената на града бяха украсени с всякакви скъпоценни камъни: първата — с яспис, втората — със сапфир, третата — с халцедон, четвъртата — с изумруд,^{‡‡‡‡‡‡} ²⁰петата — със сардоникс, шестата — със сард, седмата — с хризолит, осмата — с берил, деветата — с топаз, десетата — с хризопрас, единадесетата — с тюркоаз, а дванадесетата — с аметист.^{‡‡‡‡‡‡‡} ²¹Дванадесетте порти бяха дванадесет перли, като всяка порта бе изваяна от една перла. Улицата на

*21:3 *Божие обиталище* Букв.: „скинията“, светилището, където Бог живее със своя народ.

†21:6 *Алфа и Омега* Първата и последната буква от гръцката азбука.

‡21:16 *дванадесет хиляди стадия* Около 2 200 км.

‡‡21:17 *сто четиридесет и четири лакти* Около 72 м.

града беше от чисто злато, прозрачно като кристал.

²² Там не видях храм, защото Господ, Всемогъщият Бог, и Агнето бяха неговият храм. ²³ На града не му е нужно нито слънце, нито луна, които да му дават светлина. Божията слава го осветява, а Агнето е светилото му. ²⁴ Народите ще ходят под светлината на града, а земните царе ще донасят в него своята слава. ²⁵ Портите му няма да се затварят през деня, а нощ там няма да има. ²⁶ Величието и честта на народите ще бъдат донасяни в града. ²⁷ В него няма да влезе нищо нечисто и никой, чиито пътища са гнусни или лъжливи. Ще влязат само онези, чиито имена са записани в книгата на живота, която Агнето има.

22 Тогава ангелът ми показва реката с животворна вода. Тя беше бистра като кристал и течеше от престола на Бога и на Агнето ² надолу през града по средата на улицата му. От двете страни на реката растеше дървото на живота, което има дванадесет реколти и дава плод всеки месец. Листата му могат да лекуват народите. ³ В града няма да има нищо, което е проклето от Бога. Там ще бъде престолът на Бога и на Агнето, а слугите му ще му служат. ⁴ Те ще видят лицето му и името му ще бъде изписано на челата им. ⁵ Вече няма да има нощ и хората няма да се нуждаят нито от слънчева светлина, нито от друго светило, защото Господ Бог ще пръска над тях светлината си и те ще царуват за вечни векове.

⁶ Ангелът ми каза: „Тези думи са истинни и може да им се вярва. Господ, Богът на духовете на

пророците, изпрати своя ангел да покаже на слугите си онова, което скоро трябва да се случи.“

⁷ „Чуй! Аз скоро ще дойда! Благословен е онзи, който спазва пророческите думи в тази книга!“

⁸ Аз, Йоан, чух и видях всичко това. След като го чух и видях, аз паднах в краката на ангела, който ми разкри тези неща, за да му се поклоня, ⁹ но той ми каза: „Не прави това! И аз съм слуга като теб и братята ти, пророците и онези, които спазват думите, написани в тази книга. На Бога се поклони!“

¹⁰ После ми каза: „Не пази в тайна пророческите думи в тази книга, защото близо е времето, когато всичко това ще се сбъдне.“

¹¹ Нека злодеят продължава да върши зло; мръсният продължава да върши мръсни неща; праведникът продължава да постъпва праведно; святият продължава да бъде свят!“

¹² „Чуй, аз скоро ще дойда! Ще донеса със себе си награда за всеки — всеки ще получи отплата за делата си.“

¹³ Аз съм Алфата и Омегата,* Първият и Последният, Началото и Краят.

¹⁴ Благословени са онези, които изпраха робите си. Те ще имат право да ядат от дървото на живота, да минат през портите и да влязат в града. ¹⁵ Отвън ще останат псетата и магьосниците, блудстващите и убийците, идолопоклонниците и всеки, който обича лъжата и лъже.

¹⁶ Аз, Исус, изпратих своя ангел да ви даде това свидетелство за църквите. Аз съм потомъкът от рода на Давид. Аз съм светлата Зорница.“

¹⁷ Духът и невестата казват: «Ела!» И нека всеки, който чуе, каже: «Ела!» И жадният нека дойде и който иска,

*22:13 *Алфа и Омега* Първата и последната буква от гръцката азбука.

нека вземе даром от животворната вода.

¹⁸Предупреждавам всеки, който слуша пророческите думи в тази книга: ако някой добави нещо към тях, на него Бог ще добави напастите, описани в тази книга.

¹⁹Ако някой отнеме някои от думите на пророчеството в тази книга, Бог

ще отнеме неговия дял от дървото на живота и от святия град, които са описани в тази книга.

²⁰Този, който свидетелства за всичко това, казва: „Да, аз скоро ще дойда.“

Амин! Ела, Господи Исусе!

²¹Благодатта на Господ Исус да бъде с всички.